

Drodzy Rodzice!

Mamy nadzieję, że kolejne dni spędzone na wspólnej zabawie w domu, zaowocowały kreatywnymi pomysłami i wspaniałymi pracami, dzięki którym będziecie mogli wspominać te wesołe chwile spędzone razem. Chcemy podzielić się z Państwem kolejnym zestawem pomysłów na zabawy z dziećmi. Nadal pozostajemy w tematyce wiosennej, tym razem przyjrzymy się wiosnie na wsi.

PROPONOWANE DZIAŁANIA:

Dzień 1.

W załączniku zostały przygotowane ilustracje przedstawiające zwierzęta z wiejskiego podwórka (Załącznik 1). Zapraszamy do obejrzenia ich wraz z odtworzeniem filmu pt. „Zwierzęta dla dzieci na wsi - Odgłosy zwierząt”

<https://www.youtube.com/watch?v=qQtJP40a1Iw>

Po obejrzeniu filmu możemy powtórzyć nazwy zwierząt dzieląc je na sylaby (*ku-ra, ko-gut, kro-wa, świ-nia*), na każdą sylabę klaszcząc, tupiąc, lub uderzając otwartymi dłońmi o uda.

Proponujemy także zainicjować zabawę ruchowo-naśladowczą *Jestem...*

Każdy z domowników losuje spośród zwierząt przedstawionych na ilustracji (można je wydrukować i pociąć na pojedyncze lub napisać na paskach papieru nazwę zwierzęcia, którą dziecko wylosuje a rodzic przeczyta). Po wylosowaniu domownicy naśladują ruchy zwierząt i ich głosy.

Dzień 2.

Słuchanie wiersza F. Kobryńczuka *Rówieśniczki*
*Nasza krowa – Łaciata – oraz ja – mała Anka -
przyszliśmy razem na świat kiedyś, pewnego ranka.
Dziś rocznica urodzin, więc mama mi naprędce
naprzyszywała latek na balowej sukience.
Ze mnie wciąż jeszcze dziecko, nieraz próżna ma głowa,
a ona już dorosła, poważna pani krowa.
Jesteśmy – spójrzcie na nas! - podobne, bo łaciate.
Obie mamy na sobie po tyle lat co latek.*

Nawiązując do treści wiersza, wyjaśniamy dziecku znaczenie słów – *rówieśniczki, próżna głowa, poważna*. Zadajemy pytania dotyczące treści:

- dlaczego Ania i Łaciata są rówieśniczkami? (urodziły się w tym samym dniu)
- po ile lat mają Ania i Łaciata? (tyle ile lat)

Ćwiczenia pantomimiczne *Pijemy mleczko*. Dzieci naśladują picie mleka, a potem głaszczą się po brzuskach i oblizują się *od ucha do ucha*. Powtarzamy sobie rymowankę:
Czarna krowa w kropki bordo gryzła trawę , kręcąc mordą.

W załączniku znajdują się ilustracje różnych przetworów z mleka (Załącznik 2). Mogą być one pomocne przy rozmowie na temat znaczenia zwierząt hodowlanych w życiu każdego człowieka.

- Co widzisz na obrazkach?
- Jak myślisz, skąd się biorą te produkty?
- Jakie inne produkty mamy dzięki zwierzętom hodowlanym?

Dzień 3.

Zabawa *Powiedz, gdzie jestem*. Manipulujemy maskotką zwierzątka spotykanego na wiejskim podwórku ustawiając ją w różnych miejscach (na stoliku, pod stolikiem, obok stolika, za krzeselkiem, przed krzeselkiem...). Dzieci określają jej położenie.

Ćwiczenia w liczeniu *Kapuściana głowa* w oparciu o wiersz H. Bechlerowej *Kozioleczek*
Kozioleczek z wielkim koszem w piątek rano na targ poszedł.
Stoi stragan za straganem, na nich głowy kapuściane.
Kozioleczek za złotówkę kupił dużą, piękną główkę.
Kiedy wracał przez plac pusty, zjadł listeczek z tej kapusty.
Minął domek, płotek długi, schrupał przy nim listek drugi.
Trzeci, czwarty zjadł z ochotą, kiedy kładką szedł przez potok.
A przed domem na placyku został tylko głób w koszyku.
Kozia mama nóżką skrobie: - Jak ja z głąba obiad zrobię?...

W rozmowie na temat treści wiersza zadajemy dzieciom pytania:

- Gdzie poszedł koziołek?
- Czym dzieckiem jest koziołek?
- Co kupił?
- Ile listków kapusty zjadł koziołek?
- Czy z tej reszty (głąba) mama koziołka zrobi obiad?

Następnie przeliczamy listki kapusty na obrazkach (Załącznik 3,4,5,6). Przeliczamy liczbę elementów na obrazkach i pokazujemy odpowiednią liczbę palców. Można też spróbować uderzyć dłonią o stół lub klasnąć tyle razy, ile jest elementów. Wskazujemy obrazek z największą liczbą listków kapusty, układamy obrazki zaczynając od tego z największą liczbą liści (4), do tego z najmniejszą ich liczbą. Zabawę możemy przeprowadzić używając zamiast obrazków np. zielonych klocków lub nakrętek od butelek.

Zabawa *Czyja to rodzina?* Łączymy ze sobą obrazki zwierząt należących do jednej rodziny (samica, samiec, potomstwo). Wycinamy zwierzęta z karty pracy w załączniku (Załącznik 7), każdą rodzinę umieszczamy na osobnym talerzyku lub kolorowym papierze. Możemy też zbudować dla nich domki np. z klocków lub narysować zagrody kredkami lub farbami. W trakcie zabawy zadajemy pytania:

- Jakie zwierzę widzisz na obrazku?
- Kto jest mamą/tatą tego zwierzątka?
- Kto jest dzieckiem tego zwierzęcia?

Zabawę możemy urozmaicić poprzez zgadywanie, o jakie zwierzę chodzi: rodzic wypowiada pierwszą sylabę nazwy wybranego zwierzęcia, a dzieci wskazują na zwierzę, jakie rodzic miał na myśli.

Dzień 4.

Zabawa ruchowa *Kura i kurczęta*. Dzieci są kurczątkami, bawią się w rytm muzyki. Proponujemy wykorzystać do tej zabawy piosenkę pt. „Dziadek fajną farmę miał”

<https://www.youtube.com/watch?v=fUX5kYzzi5Q>

W momencie zatrzymania muzyki wypowiadamy hasło: *Kurczątka do domu!* Kurczątka biegną do domów np. wskakują na kanapę lub chowają się pod stołem. Dźwięk muzyki ponownie zachęca do spaceru po pokoju.

Zabawa plastyczna *Kura i kurczęta*. Do wykonania pracy plastycznej potrzebne będą farby plakatowe, kredki, kartka papieru. Nakładamy brązową farbę na dłoń dziecka i odbijamy na kartce tak, aby paluszki były rozdzielone. Otrzymaliśmy sylwetkę kury – na kciuku będzie jej głowa. Następnie maczając jeden palec w żółtej farbie odbijamy kilka małych śladów – z nich powstaną kurczęta. Kiedy farba wyschnie dorysowujemy kurkom dzioby i grzebienie oraz łapki. Możemy dorysować także trawę lub ziarna i kamyki, które kurki bardzo lubią. (przykład wykonania pracy w Załączniku 8). W trakcie wykonywania pracy zadajemy pytania:

- Co robi kura po zniesieniu jajka, gdy chce mieć kurczaki?
- Co się dzieje z jajkami?
- Jak wyglądają kurczątka?
- Jak myślisz, co wyrosnie z kurczątek?

Możemy także przypomnieć sobie jak wygląda kurza rodzina wykorzystując ponownie Załącznik 7.

Dzień 5.

Zabawa *Śniadanie na wiejskim podwórku*. Zapraszamy dzieci na dywan i prosimy, aby położyły się na brzuskach. Będziemy opowiadać historię o zwierzętach z wiejskiego podwórka i odgrywać dłońmi na ich plecach opowieść:

Wyobraź sobie, że jesteś na wiejskim podwórku. Jest wiosenny dzień na wsi. Nadchodzi czas karmienia zwierząt. Na podwórku pojawił się gospodarz. (Przebiegamy palcami po plecach dziecka). Wyprowadza krowy na łąkę, na soczystą trawę. (Dłońmi złożonymi w pięści powoli przesuwamy po plecach dziecka). Po powrocie nalewa świniom jedzenie do koryta. (Lekko uderzamy czterema palcami obu rąk). Następne są konie, które spokojnie czekają na swoje siano i owies. (Uderzamy na przemian palcami raz jednej reki, raz drugiej). Pozostał już tylko drób czyli kury, kaczki, indyki i gęsi, które otoczyły gospodarza rozsypującego ziarno. Zaczęło się dziobanie ziarna. (Uderzamy palcami wskazującymi po całych plecach). Wasza wizyta się skończyła. Usiądźcie i zamienimy się rolami.

Zabawa *Na podwórku*. Czytamy tekst B. Formy pt. *Na podwórku*

Na podwórku mieszka kaczka, bardzo głodna nieboraczka.

Krzyczą kury i indyczki, kogut, gęsi i perliczki.

Wszyscy pusto w brzuchach mają, gospodarza wciąż wzywają.

Gdzie się podział pan gospodarz? Kiedy nam śniadanie poda?

Wtem gospodarz się pojawia, daje karmę, sypie ziarna.

Do poidel wodę wlewa. Czy wam jeszcze czegoś trzeba?

Konik z worka skubie siano, trawę woli cielak z mamą,

pani koza z koźlątkami oraz owca z jagniętami.

*Brzuszek wszyscy napelnili. Jedząc, trochę się zmęczyli.
Kwoka z dziećmi odpoczywa, w chłodnym miejscu się ukrywa.*

Nawiązując do tekstu, wyjaśniamy dziecku znaczenie słów: *nieboraczka, karma, poidło*.

- Które zwierzęta czekały na gospodarza na podwórku?
- Dlaczego na niego czekały?
- Co zrobił gospodarz, gdy przyszedł?
- Które zwierzęta jadły siano?
- Kto jadł ziarno?

Pokazujemy obrazek siana, umieszczamy wokół niego zdjęcia: konia, kozy z młodymi, krowy z cielakiem, owcy z jagniątkiem. Razem z dziećmi nazywamy zwierzęta.

Pokazujemy obrazek ziarna, umieszczamy wokół niego zdjęcia: kury z kurczątkami, indyka, koguta, perliczki. Razem z dziećmi nazywamy zwierzęta (Załącznik 9,10,11,12).

Życzymy udanej zabawy.

Pozdrawiamy serdecznie: Halina Capiga, Agata Sygut